

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 05.11.1991

Časová verzia predpisu účinná od: 05.11.1991

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

453

OZNÁMENIE

Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 13. septembra 1990 bola v Prahe podpísaná Dohoda o vzájomnej podpore a ochrane investícií medzi Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou a Francúzskou republikou. S Dohodou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ju ratifikoval. Dohoda nadobudla platnosť na základe svojho článku 13 dňom 27. septembra 1991. České znenie Dohody sa vyhlasuje súčasne.*)

DOHODA o vzájomnej podpore a ochrane investícií medzi Českou a Slovenskou Federatívnou Republikou a Francúzskou republikou

Česká a Slovenská Federatívna Republika a Francúzska republika ďalej označované ako „zmluvné strany“

vedené prianím posilniť hospodársku spoluprácu medzi oboma štátmi a vytvoriť priaznivé podmienky pre česko-slovenské investície vo Francúzsku a francúzske investície v Česko-Slovensku;

súc presvedčené, že podpora a ochrana týchto investícií napomáha prevodom kapitálu a technológie medzi oboma štátmi v záujme ich hospodárskeho rozvoja;

dohodli sa na nasledujúcich ustanoveniach:

Článok 1

Na účely tejto Dohody:

1. Pojom „investície“ označuje všetky aktíva, ako je majetok a práva každého druhu, a to najmä:
 - a) hnutelný a nehnuteľný majetok, ako aj všetky vecné práva, najmä hypotéky, prednostné práva, záruky a užívacie práva;
 - b) akcie a všetky ostatné formy účasti na spoločnostiach založených na území jednej zmluvnej strany, ako aj všetky práva z nich vyplývajúce;
 - c) obligácie, pohľadávky a práva k akémukoľvek plneniu, ktoré majú hospodársku hodnotu;
 - d) autorské práva, priemyselné práva (ako sú patenty, ochranné známky, priemyselné vzory a modely), technologické postupy, licencie, obchodné mená a klientela;
 - e) koncesie udelené na základe zákona alebo zmluvy, najmä koncesie týkajúce sa prieskumu, kultivácie, ťažby alebo využívania prírodného bohatstva, včítane toho, ktoré sa nachádza v prímorskom pásme zmluvných strán;príčom sa rozumie, že tieto aktíva sú alebo boli investované v súlade s právnym poriadkom zmluvnej strany, na ktorej území alebo v ktorej prímorskom pásme sa investícia uskutočňuje. Pojem „investície“ označuje takisto nepriame investície uskutočnené investormi jednej zo zmluvných strán na území alebo v prímorskom pásme druhej zmluvnej strany prostredníctvom investora z tretieho štátu. Akákoľvek zmena formy investovania aktív nemení ich povahu ako investície podľa tejto Dohody za podmienky, že táto zmena nie je v rozpore s právnym poriadkom zmluvnej strany, na ktorej území alebo v ktorej prímorskom pásme sa investícia uskutočňuje.
2. Pojem „investor“ označuje:
 - a) každú fyzickú osobu, ktorá je občanom jednej zo zmluvných strán a ktorá môže v súlade s jej právnym poriadkom uskutočňovať investície na území alebo v prímorskom pásme druhej zmluvnej strany;
 - b) každú právnickú osobu zriadenú na území jednej zo zmluvných strán v súlade s jej právnym poriadkom a ktorá má na ňom svoje sídlo.
3. Pojem „výnosy“ označuje všetky sumy plynúce z investície počas daného obdobia, najmä zisk, dividendy, úroky, poplatky, provízie.
4. Táto Dohoda platí na území každej zmluvnej strany, ako aj v prímorskom pásme každej zmluvnej strany, ktoré je definované ako ekonomická zóna a kontinentálny šelf, ktoré sa rozprestierajú za hranicami teritoriálnych vôd každej zmluvnej strany a na ktorých tieto zmluvné strany vykonávajú v súlade s medzinárodným právom zvrchované práva a súdnu právomoc vo sfére prieskumu, ťažby a ochrany prírodných zdrojov.

Článok 2

Každá zmluvná strana umožňuje a podporuje v rámci svojho právneho poriadku a ustanovení tejto Dohody investície uskutočňované investormi druhej zmluvnej strany na svojom území a vo svojom prímorskom pásme.

Článok 3

Každá zmluvná strana sa zaväzuje zabezpečiť na svojom území a vo svojom prímorskom pásme investíciám investorov druhej zmluvnej strany spravodlivé a rovnoprávne zaobchádzanie, v súlade s princípmi medzinárodného práva, vylučujúce akékoľvek nespravodlivé alebo diskriminačné opatrenie, ktoré by mohlo byť na prekážku ich správe, udržiavaniu, využívaniu alebo likvidácii investícií a robiť tak spôsobom, aby výkon práva takto uznaného nebol obmedzovaný ani právne ani fakticky.

Zásada spravodlivého a rovnoprávneho zaobchádzania sa vzťahuje najmä na nákup a dopravu surovín a pomocných materiálov, energie a paliva, rovnako tak na výrobné prostriedky každého druhu, ako aj na predaj a dopravu výrobkov vnútri krajiny a do zahraničia.

Článok 4

Každá zmluvná strana poskytuje na svojom území a vo svojom prímorskom pásme investorom druhej zmluvnej strany, pokiaľ ide o ich investície a činnosti s týmito investíciami spojené, zaobchádzanie nie menej priaznivé, než priznáva v súlade so svojim právnym poriadkom svojim investorom alebo než zaobchádzanie priznávané investorom zo štátu požívajúceho najvyššie výhody, pokiaľ je toto výhodnejšie.

Toto zaobchádzanie sa však nevzťahuje na výhody, ktoré zmluvná strana priznáva investorom z tretieho štátu na základe svojej účasti alebo príslušnosti k pásnu voľného obchodu, colnej únie, spoločnému trhu, organizácii vzájomnej hospodárskej pomoci alebo každej inej forme regionálnej hospodárskej organizácie alebo na základe dohody o zamedzení dvojakého zdanenia alebo každej inej medzinárodnej dohody v daňovej oblasti.

Investori oprávnení pracovať na území alebo v prímorskom pásme jednej zo zmluvných strán musia mať primerané podmienky pre výkon svojej odbornej činnosti. Zmluvné strany budú v rámci svojho právneho poriadku priaznivo posudzovať žiadosti o vstup a povolenie na pobyt, prácu a pohyb, ktoré predložia občania zmluvnej strany z dôvodu investície na území alebo v prímorskom pásme druhej zmluvnej strany.

Článok 5

Investície, ktoré sú predmetom osobitného záväzku zmluvnej strany voči investorom druhej zmluvnej strany, sa budú spravovať bez ohľadu na ustanovenia tejto Dohody znením tohto záväzku, pokiaľ obsahuje ustanovenia priaznivejšie, než predvída táto Dohoda.

Článok 6

1. Investície uskutočnené investormi jednej zo zmluvných strán požívajú na území a v prímorskom pásme druhej zmluvnej strany plnú ochranu a bezpečnosť.
2. Výnosy z investícií a v prípade reinvestícií výnosy z týchto reinvestícií požívajú rovnakú ochranu ako investície.
3. Zmluvné strany nevyvlastnia alebo neznarodnia investície investorov z druhej zmluvnej strany alebo neurobia žiadne iné opatrenia majúce pre investorov z druhej zmluvnej strany za následok priamu alebo nepriamu stratu vlastníctva investícií nachádzajúcich sa na ich území alebo v ich prímorskom pásme s výnimkou opatrení vykonaných vo verejnom záujme a za

podmienky, že nie sú ani diskriminačné ani nebudú v rozpore s osobitným záväzkom podľa článku 5.

Opatrenia majúce za následok odňatie majetku, ktoré by mohli byť prijaté, musia byť sprevádzané vyplatením okamžitej a zodpovedajúcej náhrady, ktorej výška musí zodpovedať skutočnej hodnote dotknutých investícií predchádzajúcej akejkoľvek hrozbe odňatia majetku.

Táto náhrada, jej výška aj spôsob jej vyplatenia budú určené najneskôr k dátumu odňatia majetku. Táto náhrada voľne prevoditeľná sa vyplatí bez odkladu vo voľne zameniteľnej mene. Po uplynutí 15 dní odo dňa, keď boli opatrenia prijaté alebo verejne známe až od dátumu výplaty, sa k náhrade pripočítavajú úroky vypočítané podľa príslušnej trhovej sadzby. Táto sadzba sa určí podľa „Medzinárodných finančných štatistík“ publikovaných Medzinárodným menovým fondom, pokiaľ ju neurčí osobitná dohoda medzi investorom a kompetentným orgánom dotýčajúcej zmluvnej strany.

Článok 7

Investori jednej zo zmluvných strán, ktorých investície utrpia stratu v dôsledku vojny alebo akéhokoľvek iného ozbrojeného konfliktu, výnimočného stavu, vzbury alebo akejkoľvek inej situácie s podobnými následkami, ku ktorým dôjde na území alebo v prímorskom pásme druhej zmluvnej strany, budú od nej požívať zaobchádzanie nie menej priaznivé, než priznáva v súlade so svojim právnym poriadkom svojim vlastným investorom alebo investorom zo štátu požívajúceho najvyššie výhody.

Článok 8

1. Každá zmluvná strana, na ktorej území alebo v ktorej prímorskom pásme investori druhej zmluvnej strany uskutočnili investície, umožňuje týmto investorom voľný prevod finančných prostriedkov vzťahujúcich sa na tieto investície, a to najmä:
 - a) ziskov, dividend, úrokov a iných bežných výnosov;
 - b) príjmov vyplývajúcich z práv uvedených v odseku 1 písm. d) a e) článku 1 tejto Dohody;
 - c) splátok riadne dojednaných pôžičiek;
 - d) výťažkov z postúpenia alebo z úplnej alebo čiastočnej likvidácie investície včítane prírastkov hodnoty investovaného kapitálu;
 - e) náhrady za odňatie majetku alebo straty uvedené v článkoch 6 a 7 tejto Dohody.
2. Občania každej zmluvnej strany, ktorí získali oprávnenie pracovať na území alebo v prímorskom pásme druhej zmluvnej strany z dôvodu povolenej investície, sú takisto oprávnení prevádzať do štátu ich pôvodu primeranú časť svojich peňažných príjmov.
3. Prevody uvedené v predchádzajúcich odsekoch sa vykonávajú bez odkladu úradným kurzom všeobecne platným v deň prevodu.

Článok 9

Pokiaľ predpisy jednej zo zmluvných strán predvídajú možnosť záruky pre investície uskutočňované v zahraničí, môže sa táto záruka priznať po preskúmaní každého jednotlivého prípadu investíciám uskutočňovaným investormi tejto zmluvnej strany na území alebo v prímorskom pásme druhej zmluvnej strany.

Investície investorov jednej zmluvnej strany uskutočňované na území alebo v prímorskom pásme druhej zmluvnej strany nemôžu dostať uvedenú záruku, pokiaľ ich vopred nepovolila naposledy vymenovaná zmluvná strana.

Ak jedna zo zmluvných strán vykoná na základe záruky poskytnutej investícií uskutočnenej na území alebo v prímorskom pásme druhej zmluvnej strany platby jednému zo svojich investorov,

vstupuje z tohto dôvodu do všetkých práv a konaní tohto investora, najmä tých, ktoré sú uvedené v článku 10 tejto Dohody.

Článok 10

1. Každý spor týkajúci sa investícií medzi jednou zmluvnou stranou a investorom druhej zmluvnej strany, sa pokiaľ možno vyrieši medzi dotknutými stranami priateľsky.
2. Len čo obe zmluvné strany budú zmluvnými stranami Dohovoru o riešení sporov z investícií medzi štátmi a občanmi iných štátov, (Washington, 18. marca 1965), potom taký spor, pokiaľ sa nemohol vyriešiť priateľsky do 6 mesiacov od okamihu, keď ho jedna zo strán v spore oznámila, predloží sa na žiadosť jednej z týchto strán Medzinárodnému stredisku pre riešenie sporov z investícií na vyriešenie arbitrážnou cestou.
3. Dokiaľ podmienka predpokladaná v odseku 2 nie je splnená a pokiaľ uvedený spor sa nemohol vyriešiť do 6 mesiacov od okamihu, keď ho jedna alebo druhá strana v spore nastolila, predloží sa na žiadosť jednej alebo druhej z týchto strán rozhodcovskému súdu „ad hoc“.

Tento rozhodcovský súd „ad hoc“ sa vytvorí pre každý prípad týmto spôsobom: každá strana v spore určí jedného rozhodcu, títo dvaja rozhodcovia spoločne určia tretieho rozhodcu, občana tretieho štátu, ktorý bude predsedom súdu. Rozhodcovia sa musia určiť do dvoch mesiacov, predseda do troch mesiacov od dátumu, keď investor oznámil písomne dotknutej zmluvnej strane svoj úmysel obrátiť sa na rozhodcovský súd.

V prípade, že sa uvedené lehoty nedodržia, každá strana v spore môže požiadať predsedu Rozhodcovského súdu Obchodnej komory v Stockholme, aby vykonal potrebné vymenovania.

Rozhodcovský súd „ad hoc“ určí svoje procesné pravidlá v súlade s platnými procesnými pravidlami Komisie OSN pre medzinárodné obchodné právo.

Článok 11

1. Spory medzi zmluvnými stranami o výklad alebo vykonávanie tejto Dohody sa musia, pokiaľ je to možné, riešiť diplomatickou cestou.
2. Ak sa spor nevyriešil do 6 mesiacov od dátumu, keď ho predložila jedna zo zmluvných strán, predloží sa na žiadosť jednej zo zmluvných strán rozhodcovskému súdu.
3. Uvedený súd sa zriadi pre každý osobitný prípad takto: každá zmluvná strana určí jedného člena a títo dvaja členovia určia spoločne občana tretieho štátu, ktorého obe zmluvné strany vymenujú za predsedu. Všetci členovia musia byť vymenovaní do dvoch mesiacov od okamihu, keď jedna zo zmluvných strán oznámila druhej zmluvnej strane svoj úmysel predložiť spor rozhodcovskému súdu.
4. Ak sa lehoty uvedené v odseku 3 nedodržia, jedna alebo druhá zmluvná strana, pokiaľ sa neurobí iná dohoda, požiada generálneho tajomníka OSN, aby urobil nevyhnutné vymenovania. Ak generálny tajomník je občanom jedného zo zmluvných štátov alebo ak z iného dôvodu nemôže vykonávať túto funkciu, urobí potrebné vymenovania služobne najstarší zástupca generálneho tajomníka, ktorý nie je občanom jednej zo zmluvných strán.
5. Rozhodcovský súd rozhodne väčšinou hlasov. Jeho rozhodnutia sú pre zmluvné strany konečné a právne vykonateľné.

Súd určí sám svoje procesné pravidlá. Na žiadosť jednej zo zmluvných strán vykonáva výklad rozsudku. Pokiaľ súd so zreteľom na osobitné okolnosti nerozhodne inak, výdavky rozhodcovského konania, ako aj výdavky rozhodcov uhrádza zmluvná strana rovným dielom.

Článok 12

Táto Dohoda sa používa na všetky investície uskutočnené po 1. januári 1950.

Článok 13

Každá zmluvná strana oznámi druhej zmluvnej strane, že sa splnili náležitosti požadované jej právnym poriadkom pre nadobudnutie platnosti Dohody, čo sa stane 30 dní po dôjdení posledného oznámenia.

Dohoda je uzavretá na dobu 15 rokov, zostane v platnosti po uplynutí tejto doby, pokiaľ ju jedna zo zmluvných strán nevytvorí diplomatickou cestou s ročnou výpovednou lehotou.

Investície, ktoré sa uskutočnili pred ukončením platnosti tejto Dohody, budú požívať ochranu podľa jej ustanovení ešte ďalších 15 rokov po skončení jej platnosti.

Dané v Prahe 13. septembra 1990 vo dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v českom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku: Václav Klaus v. r.

Za

Francúzsku republiku:

Ronald Dumas v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

